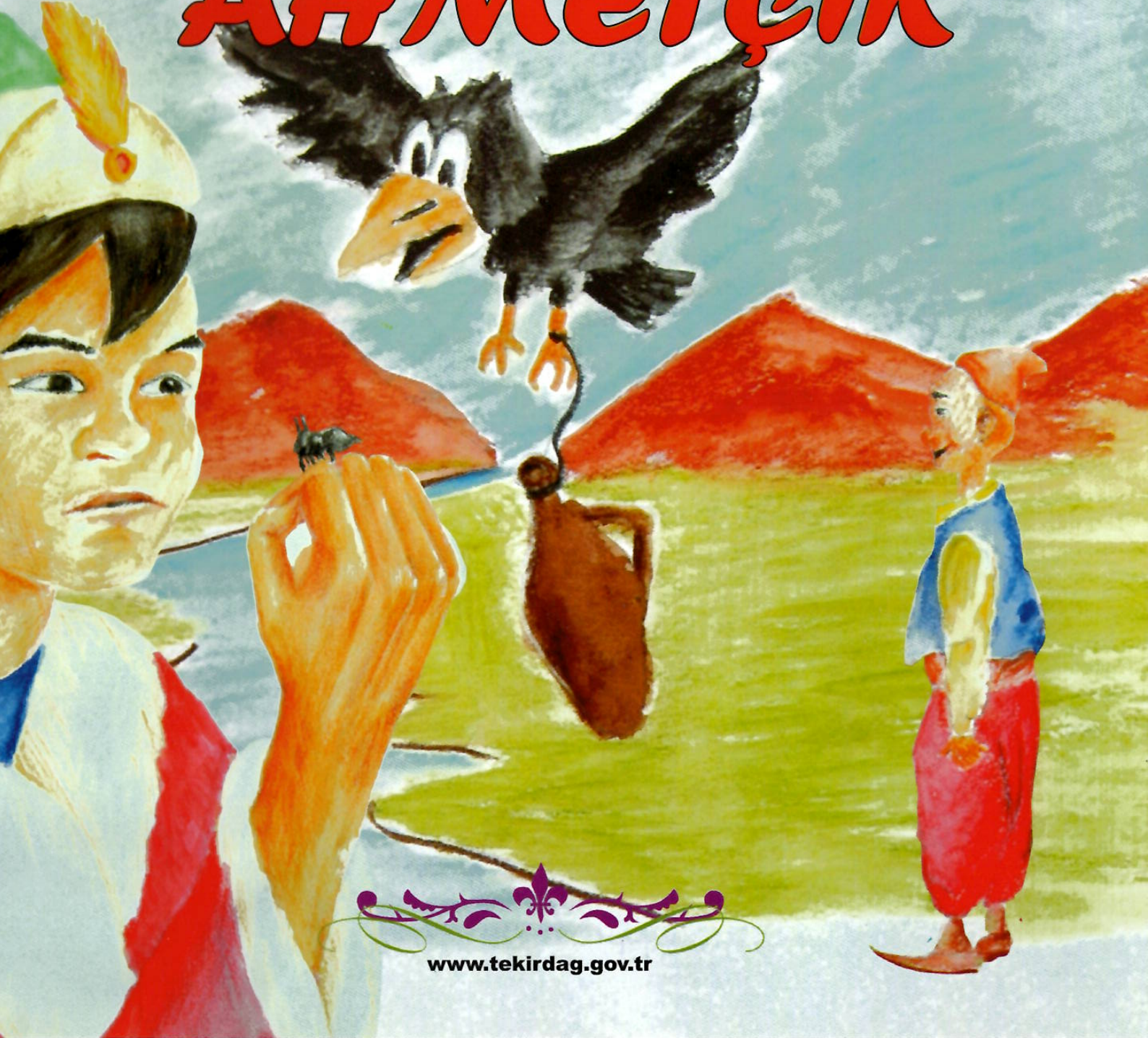

T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ

Ninemden Masallar

AHMETÇİK

T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ

AHMETÇİK

Derleyen : Fatma ALTAY
Resimleyen : Tamer YÜKSEK

www.tekirdag.gov.tr

Bir varmış, bir yokmuş. Ülkelerin birinde genç bir padişah ile genç ve güzel karısı yaşarmış. Padişah, bir gün savaşmak için askerleriyle birlikte, çok uzak bir ülkeye gitmiş. Hamile olan karısı, padişah savaşırken bir erkek çocuk dünyaya getirmiş. Adını da Ahmetçik koymuş.

Aradan yıllar geçmiş. Ahmetçik büyümüş, çok yakışıklı bir delikanlı olmuş. Fakat babası savaşmaya gittiği ülkeden hala geri dönmemiş.

Ahmetçik bir gün annesine, babasını görmeye gitmek istediğini söylemiş. Annesi de ona izin vermiş. Ahmetçik atına binerek yola çıkmış. Az gitmiş, uz gitmiş, dereler tepeler aşmış; susayınca atından inerek çevrede su aramaya başlamış. Su ararken önüne bir cüce çıkmış.

Cüce:

– Ahmetçik nereye gidiyorsun? Diye sormuş.

Ahmetçik:

– Babamı görmeye gidiyorum,

Cüce:

– Ne arıyorsun?

Ahmetçik:

Susadım, su arıyorum.

– Cüce:

Ben bir yerde su biliyorum, seni götürüyüm. Demiş.

Ahmetçik'i alıp bir kuyunun başına götürmüş. Fakat kuyu çok derinmiş. Bellerine ip bağlayarak kuyuya inmeleri gerekiyormuş. Cüce Ahmetçik' e:

– Önce sen beni kuyuya sal, ben suyumu içeyim. Sonra da ben seni kuyuya salarım, sen de suyunu içersin demiş. Anlaşmışlar.

Ahmetçik Cüce'nin beline ip bağlayıp kuyuya salmış. Cüce suyunu içince Ahmetçik Cüce'yi çekip kuyudan çıkarmış. Sonra Cüce Ahmetçik' in beline ip bağlayarak kuyuya salmış. Fakat Ahmetçik suyunu içtiğinde Cüce onu kuyudan çıkarmamış.

Cüce;

– Ahmetçik, seni kuyudan bir şartla çıkarırım, demiş. Bana yemin ederek söz vereceksin, aramızda geçenleri de ölüp dirilinceye kadar kimseye söylemeyeceksin. Ben senin yerine geçerek Padişahın oğlu olacağım. Sen de benim uşağım olacaksın, demiş.

Ahmetçik çaresiz Cüce'nin bütün isteklerini kabul etmiş ve ölüp dirilinceye kadar bunlardan kimseye söz etmeyeceğine yemin etmiş.

Bunun üzerine Cüce Ahmetçik'i kuyudan çıkarmış. Bu kez Cüce ata binmiş. Ahmetçik de yanında yürüyerek, padişahın bulunduğu ülkeye doğru yol almaya başlamışlar. Sonunda padişahın ülkesine varmışlar ve padişahın huzuruna çıkmışlar.

Cüce, padişaha:

– Babacığım, ben senin oğlunum. Bu da benim hizmetkârım, demiş.

Padişahın gözü Cüce'yi hiç tutmamış; bir türlü kanı ısınmıyormuş. Fakat onu oğlu sandığı için, her istediğini yapmaya çalışıyormuş. Padişah Ahmetçik'e karşı daha fazla yakınlık duyuyor, ona daha sıcak davranıyormuş. Cüce bu durumdan rahatsız oluyor, Ahmetçik'i kıskanıyormuş.

Bu yüzden de padişahın Ahmetçik'le ilgili hiç olmayacak isteklerde bulunuyormuş. Sürekli onu nasıl öldürteceğini planlıyormuş. Bir gün padişaha;

– Babacığım ben kendim için fil dışından bir saray istiyorum, demiş.

Padişah:

– Oğlum, bu nasıl olacak? İmkânsız bir şey, bu kadar fili nereden bulacağız? Demiş.

Cüce:

– Ahmetçik bulur babacığım. Bulamazsa onu öldürtürüz, demiş.

Padişah çaresiz Cüce'nin isteğini kabul edip Ahmetçik'i, saray yapacak kadar fil dişi bulmakla görevlendirmiş. Bulamazsa kendisinin öldürüleceğini de söylemiş. Ahmetçik fil dişi bulabilmek umuduyla yollara düşmüş. Uzun bir süre gittikten sonra dere kenarında düz, geniş bir arazi, arazinin ortasında da bir ağaç varmış. Ahmetçik bu ağacın üzerine çıkıp saklanmış. Civardaki bütün filler, öğle sıcağı bastırıldığında serinlemek için bu dereye geliyorlarmış.

Ahmetçik beklemeye başlamış. Güneş tepeye geldiğinde filler de sürüler halinde dereye gelmeye başlamışlar. Filler önce dereye girip yıkanıp serinlemişler; sonra da derenin kenarında düz arazide yatıp, dinlenmeye başlamışlar. Tam bu sırada Ahmetçik ağaç üzerinden fillere doğru ok atmaya başlamış.

Masal bu ya Ahmetçik okları atınca bütün fillerin dişleri dökülmüş. Filler de yine sürüler halinde kaçıp gitmişler. Ahmetçik, dökülen bütün fil dişlerini toplayıp padişahın bulunduğu ülkeye getirmiş ve Cüce' nin istediğinden daha güzel bir saray yaptırmış. Padişah buna çok sevinmiş. Fakat Cüce, Ahmetçik'i kıskandığı için bu kez de padişaha ben dünyanın en güzel kızıyla evlenmek istiyorum, diye tutturmuş. Bu defa Ahmetçik'i dünyanın en güzel kızını padişahın oğluna isteyip, alıp, saraya getirmekle görevlendirmişler. Bulamadığı takdirde öldürüleceğini söylemeyi de ihmal etmemişler.

Ahmetçik dünya güzelini bulmak için atına binmiş ve bir kez daha yollara düşmüş. Gitmiş... Gitmiş... Bir karınca sürüsünün dizi halinde yoldan geçmekte olduğunu görmüş. Atını durdurup karıncaların geçmesini beklemiş. Karınca dizisinin en arkasında, karıncaların beyi olan Topal Karınca varmış. Bu karınca yolun ortasına geldiğinde durmuş ve Ahmetçik'e:

– Ahmetçik! Ne dilersem dile benden, demiş.

Ahmetçik de:

– Ben dünya güzeli kızı padişahın oğluna istemeye gidiyorum, Şu anda bir isteğim yok, demiş. O zaman Topal Karınca kanadından iki tane tüy koparıp Ahmetçik'e vermiş:

Ne zaman ihtiyacın olursa bu tüyleri birbirine sürt, ben gelirim, demiş.

Ahmetçik tüyleri cebine koymuş. Karınca geçtikten sonra, yoluna devam etmiş. Bir süre gittikten sonra, bu kez yoldan geçmekte olan bir karga sürüsüne rastlamış. Durmuş, onların da geçmesini beklemiş. Sürünün arkasından da kargaların beyi olan topal bir karga varmış. Yoldan geçerken Topal Karga da Ahmetçik'e

– Ahmetçik ne dilerseñ dile benden, demiş.

Ahmetçik, ona da:

– Ben dünya güzeli kızı padişahın oğluna istemeye gidiyorum. Şu anda bir dileğim yok, diye cevap vermiş. Bunun üzerine karga da kanadından iki tüy kopararak, Ahmetçik'e uzatmış:

– Başın dara düşerse beni çağır, gelirim, demiş.

Ahmetçik karganın verdiği tüyleri de cebine koyarak yoluna devam etmiş. Bir süre daha gittikten sonra, yolda çok uzun boylu bir adama rastlamış. Adam Ahmetçik' e:

– Nereye gidiyorsun? Diye sormuş.

Ahmetçik de:

– Dünya Güzeli kızı padişahın oğluna istemeye gidiyorum, demiş.

Adam:

– Ben de seninle gelebilir miyim? Demiş.

Ahmetçik de:

– İstiyorsan gel, demiş.

Sonra, Uzun Adam' la birlikte yola devam ederken bir değirmene varmışlar. Dünya güzelini istemeye gittiklerini öğrenince değirmenci de onlara katılmış. Acıktıklarında yemek için de kocaman bir pide yapmışlar. Uzun adam pideyi parmağına takıp, döndüre döndüre yürümeye başlamış.

Bir süre sonra üçü birlikte dünya güzelinin bulunduğu sarayın kapısına gelmişler. Kapıda iriyarı zenci bir bekçi varmış. Onları saraya sokmak istememiş. Fakat Uzun Adam parmağındaki pideyi bekçinin ağzına tıkayıvermiş. Bu arada bekçi şaşkınlığından ne olduğunu anlamadan; Uzun Adam, Ahmetçik ve değirmenci içeri girivermişler. Dünya güzelinin üç tane ağabeyi varmış. Önce en küçük ağabeyinden dünya güzelini istemişler.

Ağabey:

– Kardeşimi padişahınızın oğluna veririm; ama önce bir şartım var. Üç fırın ekmek yaptıracağım ve siz bunları bir oturuşta yiyeceksiniz. Demiş.

Hemen kabul etmişler. Karınları çok aç olduğu, değirmenci de çok iriyarı ve obur olduğundan üç fırın ekmeği çabucak bitirivermişler.

Sıra ortanca ağabeye geldiğinde, dünya güzelini ondan da istemişler. Ortanca ağabeyin de bir şartı olmuş. O da çok karanlık bir odanın içine arpa, buğday, ayçiçeği gibi tahılları karıştırarak bir yığın hazırlatmış. Sabaha kadar bunların her birinin tek tek ayrılması şartını getirerek onları karanlık odaya kapatmış. Bu iş onlar için imkânsız olduğundan, ne yapacaklarını düşünürken

birden Ahmetçik'in aklına Topal Karınca'nın söyledikleri gelmiş. Ahmetçik hemen Topal Karınca'nın verdiği tüyleri cebinden çıkararak birbirine sürtmüş. O anda Topal Karınca gelmiş. Ahmetçik'e ne istediğini sormuş.

Ahmetçik de karanlık odanın içindeki karışık tahıl yığınının tek tek ayrılması gerektiğini Topal Karınca'ya anlatmış. Topal Karınca hemen diğer karıncaları çağırarak, tahılları tek tek ayırmalarını istemiş. Kısa bir sürede karıncalar tahılları ayırmışlar. Böylece ortanca ağabeyin isteği de yerine gelmiş.

Sonra en büyük ağabeye giderek, ondan da kız kardeşini, padişahın oğluna istemişler. Büyük ağabey de kız kardeşini vermek için bir şart koşmuş. Yedi dağın ötesinde bir vadi, bu vadinin içinde de her derde derman olan bir kaynak var. Fakat burası devlerin ülkesi olduğu için çok tehlikeli olduğunu, gidenin sağ dönemediğini de söylemiş. O şifalı kaynak suyundan bir şişe su getirmelerini istemiş.

Ahmetçik yine düşünmeye başlamış. O tehlikeli vadiden, şifalı suyu nasıl getireceğini düşünürken, birden aklına Topal Karga gelmiş. Hemen cebinden karganın tüylerini çıkararak birbirine sürtmüş. O anda karga gelmiş ve Ahmetçik, durumu kargaya anlatmış.

Bir şişeyi ipe karganın ayağına bağlamış ve kargayı camdan dışarı salmış. Karga uça uça dağları aşmış, sonunda vadiye varmış. Ayağındaki şişeye şifalı kaynak suyundan doldurmuş ve tekrar uçarak geriye dönerken dünya güzelini görmüş. Dünya güzeli odasında, cam kenarında gergef işliyormuş. Kargayı görmüş. Hemen karganın ayağına bağlı olan şişeden başka bir şişeye bir miktar şifalı su alarak, kargayı salmış. Ahmetçik şifalı suyu büyük ağabeye vermiş. Böylece üç ağabeyin de rızasını almış.

Sonra dünya güzelini de yanına alarak, Cüce'nin ve padişah babasının bulunduğu ülkeye geri dönmüş. Fakat dünya güzeli Cüce'yi beğenmemiş, ben bu Cüce'yle evlenmem, diye tutturmuş. Bu sefer Cüce padişahın Ahmetçik'in öldürülmesini istemiş. Padişah da Cüce'nin isteğini çaresiz kabul etmiş. Cellada Ahmetçik'i öldürmesi için emir vermiş. Dünya güzeli, Ahmetçik'e aşık olduğu için çok ağlayıp, yalvarmasına rağmen Ahmetçik'i öldürülmekten kurtaramamış. Ahmetçik öldürüldükten sonra padişaha yalvararak, Ahmetçik'in cesedinden küçük bir kemik parçasını ancak getirebilmiş.

Dünya güzeli koynundaki şişeyi çıkararak Ahmetçik'in kemiğini şişenin içindeki şifalı suya sokup çıkarmış. O anda Ahmetçik yeniden dirilmiş. Böylece Ahmetçik'in Cüce'ye verdiği

söz de bitmiş. Ahmetçik Cüce'yle arasında geçen bütün olayları babasıyla Dünya güzeline anlatmış. Baştan beri Cüce'ye hiç ısınamayan padişah Cüce'yi öldürtmüştü. Ahmetçik ile Dünya güzeli, kırk gün kırk gece düğün yaparak evlenmişler.

Onlar ermiş muradına, biz çıkalım kerevetine. Daldan üç elma düştü; bir onlara biri bize, biri de bizi dinleyenlere.

SON

